odze

BALATON, 2018

PÁRATLAN OLDAL - LXII. évfolyam, 31. szám, 2018. augusztus 3.

Megállok autómmal a vendéglő előtti téren, várom lányomat, aki hozza a megrendelt ebédet, amikor odalép hozzám egy bozontos, áporodott szagú fiatalember, atlétatrikó, szandál, szájában cigaretta. Se kitűző, se jelvény, semmi.

– Ötszáz – mondja.

– Csak egy percre álltam meg, már megyek is – felelem.

– Nem számít, hogy egy perc vagy egy óra, ötszáz – hamuzás a földre.

Meglobogtat egy füzetlapot, rajta kézzel írt szöveg: ötszáz forint a parkolás.

Én pedig előveszem a huszonhat évvel ezelőtt kiadott, gyűrött újságíró-igazolványomat, és én is meglobogtatom.

– Belügyi ezredes vagyok – mondom. – Igazolja magát.

– Na, nyugi, haver – veregeti meg a vállamat. – Csak ne legyen balhé, a főnök nem szeretné. Aztán majd húzzon.

– Semmi gond – mondom –, emberek vagyunk.

Régi trükk, mindig beválik.